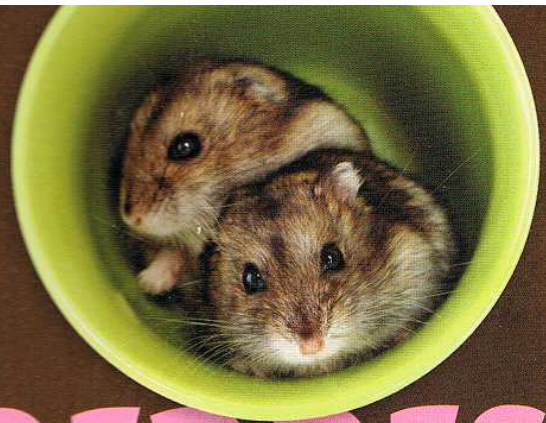

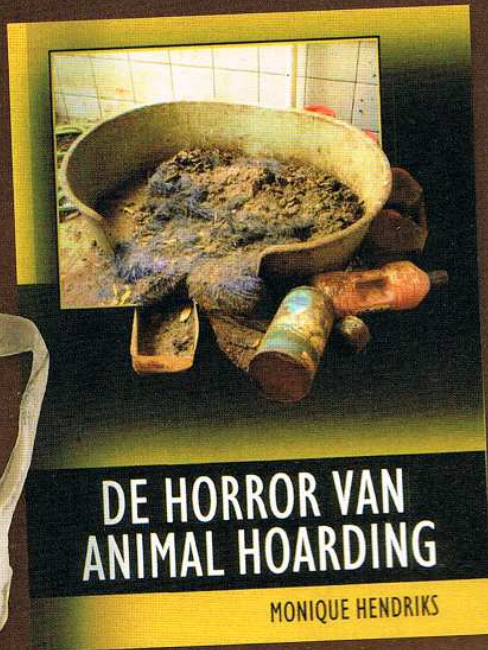
Als het houden van honden volledig uit de hand loopt

Hamsteraars

Mensen die 'hoarden', oftewel hamsteren, verzamelen dingen, maar dan op een ziekelijke manier. Animal hoarders zijn mensen die dieren verzamelen, en dat kan afschuwelijk uit de hand lopen. Horrorhuizen waar de kozijnen zijn kromgetrokken van de urine, de vloeren bedekt zijn met een dikke laag uitwerpselen en overal dode dieren in diverse stadia van ontbinding liggen: er zijn er meer dan u denkt.

TEKST JUDITH LISSEBERG FOTOGRAFIE SHUTTERSTOCK

Hondengedragstherapeut en sociaal pedagogisch hulpverlener Monique Hendriks verdiepte zich in talloze publicaties over dwangmatige dierenverzamelaars en schreef het boek 'De horror van Animal Hoarding'. 'Ik heb bepaalde stukken van het boek echt in tranen zitten schrijven', zegt ze. 'Ik hoop heel erg dat het de problematiek op de kaart zet en bijdraagt aan veranderingen. Er zijn meer mensen die aan dit ziektebeeld lijden dan iedereen

denkt. Het valt mij op dat bijna iedereen die vanuit een deskundigheid met dieren werkt of een echte dierenliefhebber is, wel eens met een hoarder te maken heeft gehad.'

EEN STAP TE VER

Er zijn veel mensen die van alles verzamelen, niet iedereen kan even gemakkelijk afstand doen van zijn spulletjes en in heel wat huishoudens vliegt hondenhaar flink in het rond. Maar animal hoarders gaan een grote stap verder. Ze weten altijd nog wel een plekje voor een viervoeter te vinden, met als gevolg dat de dieren het volledige huis in beslag nemen. Inclusief de slaapkamer: het komt voor dat de hamsteraar zelf zittend in een stoel slaapt, omdat zijn bed bezet wordt door dieren.

Animal hoarders weigeren in te zien dat hun zorg tekortschiet, hun huis vervuult en de dieren ondervoed raken en ziek worden. Ze vinden zelf juist dat ze heel goed voor hun dieren zorgen en weigeren hulp van buitenaf. Omdat ze graag de

Driekwart is vrouw

Uit bestudering van 54 praktijkgevallen van animal hoarding blijkt:

- In 76 procent gaat het om vrouwen.
- 65 procent van de animal hoarders verzamelde katten, 60 procent had zich toegelegd op honden.
- In 60 procent van de gevallen werden er dode dieren gevonden.
- In 69 procent van de gevallen lag er ontlasting en urine van de dieren in leefruimtes, in een kwart van de gevallen was ook het bed van de hoarder bevuild met uitwerpselen.
- In zo'n 60 gevallen ging het om recidivisten, mensen die al eerder de fout waren ingegaan met het houden van te veel dieren.

Bron: Tufts University - G.J. Patronek, VMD, Ph.D

controle willen houden over hun bezit, barricaderen of blinderen ze vaak hun woning en onthouden hun dieren zo daglicht en buitenlucht. Ze willen geen afstand doen, vaak ook niet van overleden dieren. Die bewaren ze bijvoorbeeld in de vriezer. Of wat te denken van een Amerikaans koppel dat samenleefde met 124 levende en 71 dode katten? De dode dieren lagen in krantenpapier gewikkeld, zelfs onder het hoofdkussen in hun bed.

SYMPATHIE

Dwangmatige dierenverzamelaars kunnen, schrijft Monique, heel gewiekst zijn in het opwekken van sympathie: 'Het zijn sterren in het verzinne van verhalen en ze kunnen liegen dat het gedrukt staat.' Ze doen zich nogal eens voor als dierenredders en -opvangsters: geschat wordt dat liefst 25 procent van de animal hoarders in Amerika mensen zijn die een opvangcentrum hebben, en het zou Monique niet verbazen als dat in ons land ook zo is.

Vaak is er, gek genoeg, sprake van weerstand als er bij een animal hoarder wordt ingegrepen: mensen vinden het zielig dat men zo hard optreedt tegen een 'kattenvrouwtje' dat voortaan geen dieren meer mag houden, en vaak worden er vergoelijkende termen gebruikt als 'het is ze boven het hoofd gegroeid', 'ze hadden de beste bedoelingen' of 'deze mensen geven heel veel om dieren'. Gezien de enorme wreedheden die hoarders dieren kunnen aandoen, kan Monique zich daar kwaad over maken. Zo werden ergens 62 ernstig verwaarloosde en verzwakte honden aangetroffen, sommige aangevreten door de ratten, levend op een dikke laag ontlasting. 'Mijn nekharen gaan overeind staan als de houders van zulke dieren in berichten dan kennelhouder of hobbyfokker worden genoemd. Animal hoarders zijn geen dierenliefhebbers, het zijn mensen die buiten de realiteit leven en vastgelopen zijn in gestoorde denkpatronen. Levend in de leugen van de dierenliefde.'

NIET HERKEND

In Engeland werden in 2009 152 mensen veroordeeld voor animal hoarding. Hoe groot het probleem hier is, is niet bekend. Monique: 'Het is jammer dat de Dierenbescherming, dé organisatie die bij uitstek in staat is om diverse vormen van dierenmishandeling te analyseren, het nalaat om deze problematiek in kaart te brengen.' Zelf kreeg ze via eenvoudig internetonderzoek alleen in het eerste kwartaal van 2010 tien vermoedelijke zaken van animal hoarding boven water. En mogelijk is dat maar een topje van de ijsberg, want het probleem wordt door hulpverleners vaak niet herkend.

Politie, dierenartsen, dierenbeschermers en andere zorg- en hulpverleners zouden volgens Monique

veel eerder alarm moeten slaan. Want animal hoarders doen niet alleen dieren de vreselijkste dingen aan, maar óók hun kinderen. Schrijnend is het voorbeeld van twee zussen, die samen met drie kinderen in een huis met vijftig honden leefden. Overal lag viezigheid, ontlasting en troep, zelfs in het bed van het driejarig kind lagen uitwerpselen van dieren. De badkamer was onbruikbaar, het toilet werkte niet meer. Dat alles werd bij toeval ontdekt toen een van de oudere kinderen van huis was weggelopen en in de vrieskou op straat werd gevonden. In alle gevallen van animal hoarding die Monique bestudeerde waarin kinderen werden genoemd, speelden verwaarlozing en kindermishandeling een rol. Uit onderzoek blijkt verder dat dierenmishandelaars vaker betrokken zijn bij andere (gewelds)misdrijven, en dat 40 procent van de geweldsdelinquenten die in gevangenissen verblijven ook dieren hebben mishandeld.

Hondenparadijs...

In de tuin van een 84-jarige man in België werd een massagraf met tientallen hondenkadavers aangetroffen. Rond zijn woning liepen twintig verwilderde, uitgehongerde honden. De man maakte de dieren af als ze te lastig of agressief waren door ze op te hangen en hun schedel in te slaan met een hamer of hun kop eraf te hakken met een bijl. Hij beweerde dat hij een hondenparadijs had gecreëerd.

HOOP

Monique hoopt dat door haar boek ook pakketbezorgers, meterstandopnemers en alle andere mensen die met een dwangmatig dierenverzamelaar geconfronteerd kunnen worden deze problematiek voortaan zullen herkennen, en actie zullen ondernemen. Een huis ontruimen, dieren in beslag nemen of een boete of straf opleggen is volgens haar niet voldoende. Een hoarder stopt niet, want zo iemand blijft psychisch ziek en recidiveert bijna altijd. 'Je kunt een drugsverslaafde zijn drugs afnemen, maar daarmee is het probleem niet opgelost.' Ze pleit voor veel meer nacontroles en de oprichting van een landelijke expertisecentrum. En voor een heleboel oplettende ogen: 'Wij moeten de stem van deze dieren zijn.' 🐾

'De horror van Animal Hoarding' door Monique Hendriks is verschenen bij Uitgeverij Greendycke Publishing. ISBN 978-94-90720-02-5, prijs 15,95 euro. Kijk voor meer informatie op www.greendycke.nl

